

11-10-2020 Antonius van Padua

+ Welkom, medegasten van deze kerk. Ofschoon wij, vanwege corona omstandigheden, feitelijk het eucharistisch brood niet met elkaar zullen delen, lezen we vandaag uit de Bijbel passages die cirkelen rond feest en maaltijd. Al vieren wij nu door omstandigheden in afgeslankte vorm, we worden uitgenodigd om ons met het evangeliieverhaal voor te stellen hoe wij gasten kunnen zijn op een bruiloft en om met Jesaja te fantaseren over een maaltijd van vette spijsen en van belegen wijnen. Met het woord van de profeet en met de parabel van Jezus mogen we uitzien naar een tijd waarin we elkaar weer kunnen aanraken en waarin wij onbekommerd de goede gaven van de schepping met elkaar kunnen delen.

Bidden we om ontferming

Lofprijzing

Gebed

U, die midden onder ons aanwezig bent, wij vragen U: versterk en verdiep het besef van uw aanwezigheid. Open ons hart en onze oren, opdat wij in dit uur Uw boodschap opnieuw horen en er met vreugde op ingaan.

Wij vragen U dat door Jezus, die U hebt gezonden en die ons voorgaat. Amen

Jesaja 25: 6-10a

Matteus 22: 1-10

Overweging

De bijbelse passages die wij zondag na zondag hier in de kerk lezen, gaan over de levensweg, over de route die wij gedurende ons leven willen, kunnen, moeten, mogen afleggen. Hoe ga je de weg van je leven? De *weg* wordt in de bijbel gebruikt als een aanduiding voor de manier van leven, voor het morele en religieuze gedrag. Op de weg die wij gaan, worden wij uitgenodigd te kiezen voor de richting die God voorstelt. Een belangrijke zin uit het boek Deuteronomium formuleert die goddelijke uitnodiging als volgt: 'Ik stel u vandaag leven en geluk, dood en ongeluk voor. Ik schrijf u vandaag voor JHWH uw God te beminnen, te wandelen op zijn wegen'. Ja, er zijn veel verschillende wegen. Ze worden hier tot twee teruggebracht. Die twee wegen laten de tegenstelling zien tussen de weg van de rechtvaardigen, die recht is en volmaakt en de weg van de slechten, die kronkelig is en naar verval leidt. De weg van JHWH komt niet onmiddellijk overeen met menselijke verwachtingen. Zijn weg manifesteert zich als vertrek, als uittocht. Dat wordt duidelijk aan de voorbeeld-weg van Abraham, die uit zijn eigen land moet vertrekken om het avontuur in den vreemde aan te gaan, een weg die lang is en moeilijk.

Het nieuwe testament herneemt het thema van de twee wegen. Er zijn de woorden in het evangelie over de twee wegen: de ene is breed, de ander is smal; de ene leidt naar het verderf en velen gaan deze weg, de ander leidt naar het leven en weinigen gaan deze weg. De beweging van de mensen die Jezus volgen, krijgt als naam 'de weg'. Het meest opmerkelijke is dat Jezus zichzelf gelijkstelt met de weg; hij zegt: 'Ik ben de weg'. 'Als je die weg wilt volgen, oriënteer je dan op Mij'. Hij geeft aanwijzingen voor een manier van leven en voor de beste richting die je kunt kiezen, een richting die leidt naar 'de volle mensenmaat'.

Ieder die onderweg is merkt wel dat er allerlei uitnodigingen klinken. Luister je naar de verleidelijke stem van direct eigenbelang? Lukt de brede weg die vandaag mooi is, maar tenslotte uitloopt op verval en verderf? Jezus nodigt mensen uit om hem te volgen. Dat kan op allerlei manieren gebeuren: bijvoorbeeld door op je route niet steeds de gemakkelijke brede weg te kiezen, of door alles te verkopen wat je hebt, of door zijn zachte juk op je schouders te nemen. In de parabel over de maaltijd die wij vandaag lezen, is de uitnodiging heel uitdrukkelijk aan de orde. En wat blijkt dan? Heel veel mensen geven geen gevolg – ze hebben die uitnodiging wel gehoord, maar hun akkers en zaken gaan voor: geen tijd om te komen, geen zin om gast te zijn.

Gast kunnen zijn. Misschien ligt daar een heel belangrijke aanwijzing voor de manier waarop wij gedurende ons leven onderweg zijn. 'Gast kunnen zijn'. Dat is een deugd, je zou kunnen zeggen: een evangelische kunst. Het is een belangrijke eigenschap van mensen die de weg van Jezus gaan. Wie kan gast zijn? Op het eerste gezicht is dat een beetje een onnozele vraag. Is er iets gemakkelijkers dan gast zijn? Je hoeft niets te doen – je schuift aan en het beste van het beste wordt je voorgezet.

Toch is dat een kunst op de levensweg. De kunst van het gast zijn beoefenen wij als wij kunnen waarderen wat ons gegeven wordt door mensen in onze buurt, als we ontvankelijk durven zijn voor hun gaven. Wij zijn gasten van de aarde. De gast waardeert wat hem gegeven wordt in regen en zon, in seizoenen met hun eigen kleur. Wij zijn goede gasten, wanneer wij de aarde waarop wij mogen wonen niet onderwerpen aan de grillen van hebzucht, wanneer wij haar niet opofferen aan verspilling en uitbuiting. Wanneer wij, zoals Sint Franciscus, gast kunnen zijn van de aarde en met hem kunnen zeggen: 'Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster, moeder aarde, die ons voedt en leidt, en allerlei vruchten voortbrengt, bonte bloemen en planten'. Wie dit kan zeggen, verstaat de kunst gast op aarde.

Voorbede

Voor ons die op de aarde mogen wonen:

Dat wij beseffen een deel te zijn van uw schepping.

Broeders en zusters van elkaar,

Maar ook familie van alles wat leeft en groeit.

Laat ons bidden

Laat ons de weg zien die U wijst,

Een weg van verdraagzaamheid tussen volken, talen en religies,

Een weg waarop wij plant, dier en klimaat beschermen.

Dat we beseffen niet boven de schepping te staan.

Laat ons bidden

Laat ons groeien in het besef gast te zijn op aarde.

Geef ons oog voor alles wat we gekregen hebben,

En versterk in ons het vermogen om ervan te genieten.

Laat ons bidden